

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715205521
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3715205521.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/X, J. L., zastúpeného Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica, proti žalovanému Y. Pavlíkovi, nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08. januára 2020, č. k. 6C/197/2015-380, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zverejniť na webovej stránke registrovanej pod doménou <http://necenzurovane.net> ospravedlnenie **p o t v r d z u j e** .

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti žalovaného natrvalo zabezpečiť odstránenie článku zverejneného dňa 26.03.2015 **p o t v r d z u j e** .

III. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich častiach vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur a o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e** .

IV. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zverejniť a minimálne po dobu 30 dní ponechať zverejnenú na webovej stránke registrovanej pod doménou <http://necenzurovane.net> na hlavnej stránke nasledovnú informáciu: „Ospravedlnenie V. S.“. Žalovaný bezprostredne pod nadpisom ospravedlnenia zverejní v čiernej farbe a vo veľkosti a druhu písma názvu článku pôvodne zverejneného žalovaným dňa 26.03.2015 na <http://necenzurovane.net> a <http://necenzurovane.ueuo.com> pod názvom „V. S., prezývaný S., pravá ruka konšpirátora R. - biele kone H. R.“ s nasledovným obsahom: „Ja, Y. J. sa ospravedlňujem za zverejnenie článku pod názvom „V. S., prezývaný S., pravá ruka konšpirátora R. - biele kone H. R.“ zverejneného dňa 26.03.2015. Zverejnením nepravdivých a neoverených tvrdení a hanlivých výrokov v tomto článku, ktoré sa nezakladajú na pravde, som neoprávnene zasiahol do práva V. S. na ochranu osobnosti, za čo sa V. S. ospravedlňujem“. Súd prvej inštancie ďalej rozhodol, že žalovaný je povinný natrvalo zabezpečiť odstránenie článku zverejneného dňa 26.03.2015 pod názvom „V. S., prezývaný S., pravá ruka konšpirátora R. - biele kone H. R.“ z webovej stránky registrovanej pod doménou <http://necenzurovane.net> do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má

nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zverejniť na webovej stránke registrovanej pod doménou <http://necenzurovane.net> a <http://necenzurovane.ueuo.com> ospravedlnenie a zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že prostredníctvom obchodnej spoločnosti má v prenájme kultúrny dom v Považskej Bystrici a žalovaného pozná len v tom smere, že vie, kto to je, ale nikdy nemali žiaden konflikt, neboli v obchodnom ani pracovnom kontakte. Článok, pod ktorým je podpísaný žalovaný a ktorý je zverejnený na necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com od 26.03.2015 pod názvom „V. S. prezývaný S., pravá ruka konšpirátora R. - biele kone H. R.“ zasiahol jeho obsahom do osobnostných práv žalobcu zásadným spôsobom a poškodzuje dobré meno a povesť žalobcu. Žalobca podal na tunajší súd návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby žalovaný odstránil z internetovej stránky horeuvedený príspevok a aby sa zdržal publikovania akéhokoľvek príspevku, ktorý nadväzuje na príspevok zo dňa 26.03.2015. Okresný súd Považská Bystrica uznesením č.k. 7C/138/2015-11 žalovanému nariadil, aby odstránil zo stránky necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com príspevok, a súčasne mu nariadil, aby sa zdržal publikovania akéhokoľvek príspevku, ktorý nadväzuje na horeuvedený príspevok. Článok žalovaného zo dňa 26.03.2015 obsahuje nasledovné tvrdenia: „Jeden z tímu R. koníkov sa volá V. S., ktorého R. ako poslanec mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici sa už niekoľkokrát snažil presadiť do rôznych komisií, kde by bol v pozícii trójskeho koňa. Na prvý pohľad S. vyzerá ako bezdomovec, ktorý sa bojí vody ako čert kríža, ale pokiaľ ide o rôzne protispoločenské aktivity, tam sa cíti ako doma. Druhá možnosť je, že na doporučenie dekana navštívi majiteľov v pozícii odborníka V. S., ktorý im vsugeruje myšlienku, že ide o klenot. P. je ale v tom, že toto on nemôže hneď odhadnúť a po zapožičaní za účelom expertízy samozrejme na náklady znalca. V skutočnosti sa obraz po zapožičaní ocitne v rukách dokonalého falzifikátora z Piešťan a ten v priebeh 48 hodín vytvorí dokonalú a nerozoznateľnú kópiu a nakoniec k majiteľovi sa vráti falzifikát s tým, že nejde o hodnotný obraz, že znalec sa mylil, pričom originál je v tých správnych rukách. V. S. mal cestovať spolu s farárom do Rakúska s 12 obrazmi za účelom predaja. Avšak farára prepadla myšlienka, že jeho učeň S. ho môže oklamať a tak sa vybral s obrazmi do Rakúska o deň skôr. V ten deň, keď vyšla informácia, že farár je zavretý, S. ako keby bol v šoku, pustil do nohavíc, bezprizorne sťahoval dôležité a hodnotné, ale aj kópie obrazov zo svojho brlohu v centre mesta, kde to bolo obrazmi a sochami zapratané, na známe, ale aj neznáme miesta. Počas väzby farára bol S. akoby v bdelej kóme, prijímal iba nevyhnutné tekutiny. Osobne aj S. bol rád, že sa farár vrátil, nakoľko ich právny vzťah v zmysle zmluvy o prenájme kultúrneho domu v Bytči by nebolo dobré k zverejneniu.“ Žalovaný pred zverejnením tohto článku neoslovil žalobcu, aby sa k tvrdeniam v ňom uvedeným mohol vyjadriť, pričom tvrdenia uvedené v tomto článku sú hrubo osočujúce, nepravdivé a ničím nepreukázané. Žalobca je po zverejnení článku vnímaný svojím okolím ako gauner, ktorý žije nečestne a z nelegálnych zdrojov, nakoľko žalovaný obviňuje žalobcu z účasti na trestnej činnosti falšovania, podvodu a nelegálneho vývozu a hovorí o ňom ako o nastrčenej osobe podnikateľa H. R.. Žalobca pritom nebol nikdy trestne stíhaný. Žalobca bol viackrát svojimi známymi konfrontovaný s obsahom tohto článku. Žalovaný vyššie uvedenými tvrdeniami v článku, ktorými vyjadruje svoj subjektívny hodnotiaci úsudok, pričom hlavným cieľom je zneuctenie a poníženie osoby žalobcu, zasiahol do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu a ide o neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Vzhľadom na obsah príspevku nie je postačujúca satisfakcia len vo forme ospravedlnenia a preto žalobca žiadal nemajetkovú ujmu vo výške 50.000,- eur. Článok je aj po 5 rokoch stále prístupný na webe a do dnešného dňa šíri nepravdivé informácie o žalobcovi. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ mu súd v konaní sp. zn. 7C/138/2015 uložil povinnosť odstrániť údaje z jeho internetových stránok článku týkajúce sa podozrenia zo spoluúčasti žalobcu na trestnej činnosti, toto rozhodnutie je nevykonateľné, nakoľko nikdy nebol vlastníkom ani prevádzkovateľom týchto internetových stránok a ani nemá potrebné technické schopnosti. Tento návrh žalobcu bol podaný na základe uvedenia nepravdivých skutočností, čo chcel preukázať výpoveďou svedka pred políciou, ktorá o tej istej veci doposiaľ právoplatne nerozhodla. Keďže vyšetrovanie polície a prokuratúry nie je doposiaľ právoplatne ukončené a návrh na vydanie predbežného opatrenia bezprostredne súvisí s predmetným návrhom, existuje prekážka, ktorá bráni prejednaniu veci sp. zn. 6C/197/2015. Žaloba je podaná na základe nepravdivých skutočností a zo strany žalobcu a súdu sa jedná o marenie spravodlivosti. Žalovaný verejne publikuje, má plné právo písať o podozreniach z trestnej činnosti aj v

prípade, ak vplyvní ľudia maria vyšetovanie a ovplyvňujú políciu, prokuratúru a súdy. Nie je možné, aby žalovaný na internetových stránkach necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com uverejnil ospravedlnenie, pretože nie je a nikdy nebol vlastníkom ani prevádzkovateľom týchto webových stránok, pričom stránka necenzurovane.ueuo.com ani neexistuje. Pokiaľ má zaplatiť 50.000,- eur žalobcovi, jeho dôchodok je 390,- eur a jedná sa o justičnú popravu. Žalovaný prispieva článkami na necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com, kde bol dňa 26.03.2015 uverejnený článok pod názvom „V. S. prezývaný S., pravá ruka konšpirátora R. - biele kone H. R.“, pod ktorým bol žalovaný podpísaný ako autor. Obsah článku mu diktoval človek, ktorý dopodrobna poznal priebeh, vrátane S. úlohy v tejto kauze. S. podal trestné oznámenie za ohováranie, ktoré riešilo OO PZ v Považskej Bystrici, ktoré mu povedalo, že kauzu pošlú ako priestupok na príslušný úrad. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že dňa 26.03.2015 bol na internetovej stránke www.necenzurovane.sk uverejnený článok s názvom "V. S., prezývaný S., pravá ruka konšpirátora R. - biele kone H. R.", ktorý obsahoval nasledovné tvrdenia: „Jeden z tímu R. koníkov sa volá V. S., ktorého R. ako poslanec mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici sa už niekoľkokrát snažil presadiť do rôznych komisií, kde by bol v pozícii trójskeho koňa. Na prvý pohľad S. vyzerá ako bezdomovec, ktorý sa bojí vody ako čert kríža, ale pokiaľ ide o rôzne protispoločenské aktivity, tam sa cíti ako doma. Druhá možnosť je, že na doporučenie dekana navštívi majiteľov v pozícii odborníka V. S., ktorý im vsugeruje myšlienku, že ide o klenot. Háčik je ale v tom, že toto on nemôže hneď odhadnúť a po zapožičaní za účelom expertízy samozrejme na náklady znalca. V skutočnosti sa obraz po zapožičaní ocitne v rukách dokonalého falzifikátora z Piešťan a ten v priebeh 48 hodín vytvorí dokonalú a nerozoznateľnú kópiu a nakoniec k majiteľovi sa vráti falzifikát s tým, že nejde o hodnotný obraz, že znalec sa mýlil, pričom originál je v tých správnych rukách. V. S. mal cestovať spolu s farárom do Rakúska s 12 obrazmi za účelom predaja. Avšak farára prepadla myšlienka, že jeho učeň S. ho môže oklamať a tak sa vybral s obrazmi do Rakúska o deň skôr. V ten deň, keď vyšla informácia, že farár je zavretý, S. ako keby bol v šoku, pustil do nohavíc, bezprizorne sťahoval dôležité a hodnotné, ale aj kópie obrazov zo svojho brlohu v centre mesta, kde to bolo obrazmi a sochami zapratané, na známe, ale aj neznáme miesta. Počas väzby farára bol S. akoby v bdelej kóme, prijímal iba nevyhnutné tekutiny.“ Autorom predmetného príspevku (článku) je žalovaný, ktorý príspevok zverejnil na internetovej stránke necenzurovane.net, pričom tento článok odoslal žalovaný na e-mailovú adresu uverejnenú na stránke necenzurovane.net. Držiteľ domény necenzurovane.net má aktivovanú službu ochrany súkromia a meno skutočného držiteľa domény je teda nahradené dátami poskytovateľa služby ochrany súkromia, ktorým je whoisproxy.ru.

4. Z výpovede žalovaného vyplynulo, že uverejňovanie článkov žalovaného na stránke www.necenzurovane.net prebieha tak, že on najskôr napíše článok a tento následne pošle na e-mailovú adresu, ktorej príjemca následne článok publikuje na internete. Nepamätá si, na akú konkrétnu e-mailovú adresu zaslal článok, ktorý je predmetom tohto konania. Informácie uvedené v článku si overil tak, že článok mu diktovala konkrétna osoba, ktorá trvala na konfrontácii so žalobcom pred vyšetrovateľom polície. Informácie uvedené v článku považuje žalovaný za pravdivé. Žalovaný pána Trnku nepozná, dovtedy nepočul ani o žalobcovi, nepozná ani meno a priezvisko falšovateľa obrazov z Piešťan a nepozná ani žiadnu takú osobu, ktorej by žalobca vymenil pravý obraz za falšovaný obraz. Svedkyňa E. S. vo výpovedi uviedla, že na predmetný článok žalovaného bola upozornená inými. Následne si tento článok prečítala a bola z toho v šoku, pričom článok veľmi zasiahol do jej manželstva. Jej manžel (žalobca) je od uverejnenia článku až do súčasnosti z toho nervózny, čo sa premieta aj do ich osobného života. Pozná pána E. R., ktorý je slušný človek, pričom jej manžel nikdy s ním nepodnikal. Z výsluchu svedka K. S. vyplynulo, že si v roku 2015 všimol, že u žalobcu došlo k zníženiu pracovnej výkonnosti, čo sa nakoniec prejavilo aj v tom, že firma začala mať menej zákaziek. Žalobca mu povedal, že nejaký pán o ňom na internete napísal nepravdivé veci a potrebuje čas, aby sa s tým vysporiadal. Vo firme mali nejakým spôsobom rozdelenú prácu, pričom práca žalobcu nebola v tom čase vykonaná tak, ako bol svedok zvyknutý a žalobca bol roztržitý. V rámci ich spoločnosti je práve žalobca odborníkom na umelecké záležitosti, pričom svedok sa v týchto veciach nevyzná. V tom období mali rozpracovaný jeden obchod s umením, ktorý sa mal uskutočniť v Prahe, ale k realizácii nedošlo práve pre zníženie pracovnej výkonnosti žalobcu. Z výpovede svedka J. V. vyplynulo, že sa so žalobcom o umenie iba rozprával, ale žiadny obchodný vzťah týkajúci sa umenia s ním nemal a ani s ním nespolupracoval pri predaji nejakých obrazov. Svedok nepozná nejakú osobu z Piešťan, ktorá sa zaoberala kopírovaním obrazov. Nikdy nemal cestovať so žalobcom do Rakúska. Pokiaľ ide o udalosti, ktoré sa mu stali v Rakúsku, svedok mal nejaké obrazy, ktorých pravosť si chcel overiť a mal vybavenú možnosť, aby pravosť týchto obrazov preskúmala spoločnosť Sotheby's v Rakúsku. Svedok preto v roku 2007 alebo 2008 s obrazmi odišiel

do Rakúska, pričom ho tam zaistila rakúska polícia a cca po 25 dňoch ho bez akýchkoľvek papierov prepustili. Rakúska polícia mu vrátila aj predmetné obrazy. Nebol odsúdený za žiadny trestný čin ani v Rakúsku, ani na Slovensku. Žalobca ani nevedel o tom, že svedok ide s obrazmi do Rakúska.

5. Súd mal ďalej za preukázané, že vyšetrovateľ PZ mjr. Ing. Gaduš uznesením ČVS:ORP-206/1-VYS-PB-2015 zo dňa 30.04.2015 odmietol vec oznámenia žalobcu o tom, že na internetovej stránke necenzurovane.net je uverejnený nepravdivý článok k jeho osobe, že by mal byť spolupáchateľ nelegálneho obchodu s obrazmi, podvodného získania obrazov od starých ľudí a následného falšovania daných obrazov, ktorý článok závažným spôsobom poškodzuje žalobcovi meno, povesť a politickú kariéru. Vyšetrovateľ odmietnutie veci odôvodnil tým, že konaním žalovaného nebola naplnená skutková podstata trestného činu ohovárania. Žalovaný pri výsluchu pred vyšetrovateľom uviedol, že pokiaľ by mu bol žalobca preukázal, že publikované veci sa nezakladajú na pravde, tak sa mu ospravedlní a požiada, aby bol článok z internetovej stránky stiahnutý. Na internetovej stránke www.seredonline.sk bol dňa 29.05.2015 uverejnený článok, v ktorom je uvedené okrem iného aj to, že žalovaný má už niekoľko rokov svoj web necenzurovane.net, na ktorom publikuje materiály, opätovne sa nepáčiace iným ľuďom. Pokiaľ ide o výpis záznamu internetovej stránky, tento dôkaz nepreukazuje, že žalovaný je držiteľom domény necenzurovane.net, pričom držiteľ tejto domény si aktivoval službu ochrany súkromia, v dôsledku čoho meno skutočného držiteľa domény je nahradené dátami poskytovateľa služby ochrany súkromia, v danom prípade whoisproxy.ru. Z trestného oznámenia zo dňa 28.6.2015 vyplýva, že žalovaný odoslal na uverejnenie článok, ktorý je predmetom tohto sporu a tvrdenia žalovaného uvedené v trestnom oznámení, ktoré sa týkajú tretích osôb predstavujú len subjektívne názory žalovaného nepotvrdené inými dôkazmi, preto im súd neuveril.

6. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 11, § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. V konaní tak nebolo nesporné, že žalovaný napísal predmetný článok uverejnený na internetovej stránke necenzurovane.net, nakoľko k autorstvu predmetného článku sa žalovaný priznal okrem iného na pojednávaní dňa 03.07.2019. Je zrejmé, že žalovaný vo svojom článku tvrdí, že žalobca páchal závažnú trestnú činnosť, ktorej obeťami boli starší občania. Verejne publikovaný článok kritizujúci žalobcu by mohol byť prejavom slobody prejavu iba za určitých podmienok. Základnou požiadavkou na to, aby kritika neodporovala právu je to, aby kritika vychádzala z pravdivého údaja, pričom v opačnom prípade uverejnenie nepravdivých údajov predstavuje neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Žalovaný v tomto konaní nepreukázal, že žalobca navštevoval majiteľov obrazov, ktoré si následne zapožičal a majiteľom vrátil iba falzifikát. Vzhľadom na nepreukázanie pravdivosti publikovaných tvrdení, žalovaný neoprávnenne zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti. Žalovaný nepreukázal ani to, že žalobca by v prípade jeho členstva v mestskej komisii vykonával príkazy osôb stojacich mimo komisie, resp. že by bol tzv. „bielym koňom“. Žalovaný tak neuniesol dôkazné bremeno a naopak žalobca preukázal (výsluchom J. V.), že udalosti opísané v článku sa nestali, o čom svedčí aj skutočnosť, že žalobca od mája 2007 do súčasnosti nebol trestne stíhaný. Publikáciou článku sa žalobca cítil nepríjemne, nakoľko ho kontaktovali známi, snažil sa im vysvetliť pravdu, pričom nie každý žalobcovi uveril a veľa ľudí prestalo dôverovať názoru žalobcu ohľadom pravosti obrazov. Žalobca stratil vážnosť v kruhoch zberateľov, ktorú dovtedy mal. Prvé dni po zverejnení článku prestal chodiť do práce. Žalobca upustil od plánov kandidovať do mestského zastupiteľstva. Zmenil sa jeho rodinný život, nakoľko v tomto období stratil chuť komunikovať aj s manželkou, ktorá situáciu vnímala ťažko, hoci mu to nikdy nevytkla. Žalobca prestal chodiť do spoločnosti. Vzhľadom na uvedené následky má žalobca v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka nárok na primerané zadosťučinenie v podobe ospravedlnenia alebo odvolania urážlivých výrokov a súd preto žalovanému uložil povinnosť uverejniť ospravedlnenie. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že takáto povinnosť je nevykonateľná, v konaní bol preukázaný opak. Z odôvodnenia uznesenia ORP-206/1-VYS-PB-2015 totiž jednoznačne vyplýva, že žalovaný má možnosť ospravedlniť sa žalobcovi a požiadať o stiahnutie článku z internetovej stránky, teda zrejmé, že výrok ukladajúci povinnosť uverejniť ospravedlnenie je vykonateľný. Publikovanie ospravedlnenia je však dostatočnou satisfakciou iba vo vzťahu k niektorým tvrdeniam uvedených v článku, nakoľko tvrdenia žalovaného, že žalobca sa venuje protispoločenským aktivitám a spolupôsobí pri oberaní starších občanov o ich cenné obrazy, sú natoľko závažné tvrdenia, ktoré znižujú vážnosť žalobcu v značnej miere a ospravedlnenie nestačí. Súd preto žalobcovi priznal aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur. Súd pri určení výšky náhrady prihliadol aj na to, že publikovanie nepravdivých informácií viedlo k tomu, že známi žalobcu začali pochybovať o jeho bezúhonnosti a ostatní milovníci umenia na čas prestali žalobcovi dôverovať v umeleckých otázkach a došlo i k narušeniu jeho rodinného života, že pociťoval psychický diskomfort. Súd však žalobu zamietol čo do zaplatenia sumy 45.000,-

eur s poukazom na súdnu prax, ktorá dospela k záveru, že ako nemajetkovú ujmu nemožno priznávať neprimerané a premrštené sumy (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 171/2005). O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako strane s plným úspechom priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov potrebných na účelné uplatňovanie práva.

7. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povinnosti žalovaného zverejniť na internetovej stránke ospravedlnenie žalobcovi, o povinnosti žalovaného zabezpečiť odstránenie článku zo dňa 26.03.2015, o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur, podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje skutočnosť, že Krajský súd v Trenčíne zrušil skorší rozsudok súdu prvej inštancie pre zmeškanie zo dňa 11.08.2016, pričom súd prvej inštancie nezobral do úvahy právny názor odvolacieho súdu a rozhodol jednostranne a arbitrárne v neprospech žalovaného, čím porušil procesné právo žalovaného navrhovať dôkazy a vyjadriť sa ku všetkým dôkazom. Súd nedoručil žalovanému uznesenie o ukončení dokazovania a zrejme ani nebolo vydané. Súd zamietol návrh žalovaného na dokazovanie a prerušenie konania zo dňa 08.07.2019, návrh na dokazovanie zo dňa 24.09.2019, ako aj návrh na prerušenie konania zo dňa 28.11.2019. Súd sa náležite nevysporiadal s dôvodmi na prerušenie konania, ktoré žalovaný uvádzal, že prokuratúra a polícia odo dňa prvého podania dňa 19.07.2016 ani za vyše tri roky nevykonala základné úkony pre vyšetrenie podozrenia z trestnej činnosti tým, že nepredvolala a nevypočula svedka navrhnutého žalovaným, ktorý bol prítomný pri rozhovoroch žalobcu s dekanom V. o ich trestnej činnosti. V zmätočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa zakrýva skutočnosť, že doposiaľ nebol vypočutý a so žalobcom konfrontovaný svedok, ktorého žalovaný navrhol predvolať vo svojich podaniach odoslaných Generálnej prokuratúre, Úradu špeciálnej prokuratúry a Policajnému prezidentovi. V rozpore s tým si súd osvojil účelovo len tvrdenia žalobcu, J. V. a iných svedkov spriaznených so žalobcom, ktoré súd jednostranne prezentuje v prospech žalobcu. Súd považoval výpoveď svedka V. za hodnovernú, čo okrem jeho spolupráce s ŠtB spochybňuje aj skutočnosť, že bol podozrivý z trestnej činnosti. Súd sa svojvoľne stanovil do úlohy polície a prokuratúry bez toho, aby si vyžiadal trestný spis vo veci dekana V.. Týmto súd zjavne prekračuje svoje právomoci a ním prezentované právne závery, o vyvrátení podozrenia zo spoluúčasti žalobcu na trestnej činnosti, sú právne irelevantné. Súd odmietol ako dôvod na prerušenie konania podanie sťažnosti, o ktorej Ústavný súd ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku nerozhodol a je vedená pod sp. zn. Rvp 111/2019. Súd v napadnutom rozhodnutí uvádza nepravdivé skutočnosti. Ak by mal žalobca záujem na ochranu svojho mena, kontaktoval by administrátora internetovej stránky a žiadal by o odstránenie predmetného článku. Namiesto toho žalobca nepravdivo v žalobe uvádzal, že žalovaný je administrátor a vlastníkom predmetnej internetovej stránky. Žalobca po prvýkrát kontaktoval internetovú stránku necenzurovane.net až dňa 26.09.2019. Súd mal od začiatku prejednávania vedomosť, že žalovaný nie je vlastníkom ani prevádzkovateľom internetovej stránky, čo potvrdzuje aj uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 6C/197/2015-173 zo dňa 26.05.2017. Z uznesenia je zrejmé, že sa v spise nachádza oznámenie od administrátora internetovej stránky, s ktorým nebol žalovaný v rámci konania oboznámený, nebolo mu ani súdom doručené a nemohol sa tak k nemu vyjadriť. Súd existenciu tohto oznámenia v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zámerne neuviedol, čo dokazuje, že evidentne manipuloval s listinnými dôkazmi v prospech žalobcu a zatajoval dôkazy. Súd zatajil aj listinný dôkaz dôležitý pre rozhodnutie vo veci, ktorým je dňa 27.08.2019 predložená žiadosť kpt. JUDr. V. P., vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva PZ odboru kriminálnej polície, v ktorej sa uvádza, že sa vedie trestné stíhanie vo veci prečinu ohovárania a zločinu krivého obvinenia. Napadnutý rozsudok je nevykonateľný, nakoľko žalovaný nemôže ako jeden z prispievateľov internetovej stránky určovať, čo má jej prevádzkovateľ uverejňovať na stránke a čo má byť odstránené. Súdnym rozhodnutím je možné takéto povinnosti určiť len prevádzkovateľovi internetovej stránky. Súd prvej inštancie rozhodol svojvoľne a predčasne, pričom sa nevysporiadal s predbežnou otázkou možného podozrenia žalobcu formou spolupáchateľstva na trestnej činnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný a spravodlivý a v plnom rozsahu sa stotožňuje s jeho odôvodnením, kde je uvedené z akých dôvodov a ako došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Žalobca nemôže vnútorne súhlasiť s priznanou výškou nemajetkovej ujmy, ktorá sa mu zdá byť nízka, ale proti tomuto výroku odvolanie nepodal. Zásah žalovaného naďalej trvá, keď žalovaný na internetovej stránke necenzurovane.net uverejňoval ďalšie články a neustále sa obracia na rôzne štátne orgány a inštitúcie, v rámci ktorých podaní je meno žalobcu naďalej rozoberané a zásah do osobnostných práv trvá aj v tom smere, že neustále žalovaný šíri nepravdivé informácie o žalobcovi aj v iných svojich podaniach.

Odvolanie žalovaného rekapituluje jeho postoj v rámci celého konania. Čo sa týka komunikácie žalobcu s internetovou stránkou necenzurovane.net, tak e-mailová komunikácia bola predložená súdu. E-mailová odpoveď, ktorá prišla žalobcovi na dopyt o oznámení mena administrátora bola v tom smere, že meno nezverejnia vzhľadom na GDPR a bol uvedený odkaz na ďalší e-mail, na ktorý bol žalobca odkázaný v prípade, ak má žalobca požiadavky ohľadom príspevkov publikovaných na internetovej stránke necenzurovane.net. Nebol už dôvod obracať sa na iný e-mail, nakoľko iné požiadavky, okrem informácie o administrátorovi, nemal. Ak sa žalovaný odvoláva na listiny a dôkazy, ktoré mal súd vykonať, tak žalovaný musí sám navrhnúť vykonanie konkrétneho dôkazu, keďže dôkazná povinnosť zaťažuje strany. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých vyhovujúcich častiach vo výroku o povinnosti žalovaného zverejniť na internetovej stránke ospravedlnenie žalobcovi, o povinnosti žalovaného zabezpečiť odstránenie článku zo dňa 26.03.2015, o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur, spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP v konečnom dôsledku ako vecne správny potvrdiť.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobca sa v tomto konaní domáhal ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka voči žalovanému z dôvodu nepravdivých tvrdení uvedených v článku žalovaného zo dňa 26.03.2015 o jeho osobe na stránke necenzurovane.net pod názvom „V. S., prezývaný S., pravá ruka konšpirátora R. - biele kone H. Stacha“. Z vykonaného dokazovania bez pochybností vyplýva, že žalovaný je autorom, resp. napísal článok zo dňa 26.03.2015, ktorý bol uverejnený na internetovej stránke necenzurovane.net, čo vyplýva predovšetkým z výsluchu žalovaného na pojednávaní dňa 03.07.2019 ako aj z trestného oznámenia zo dňa 28.06.2015. Žalovaný v predmetnom článku okrem iného uviedol, že sa žalobca cíti ako doma v rôznych protispoločenských aktivitách a žalobca navštevoval majiteľov obrazov, ktorým vsugeroval, že ide o klenot, preto si ich obraz zapožičal za účelom expertízy, pričom v skutočnosti bol z obrazu vytvorený falzifikát, ktorý išiel majiteľom a žalobca si ponechal originálny obraz. Z týchto tvrdení žalovaného uvedených v článku zo dňa 26.03.2015 je zrejme, žalovaný tvrdil páchanie trestnej činnosti zo strany žalobcu.

12. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§ 11 Občianskeho zákonníka). Aby bolo možné poskytnúť ochranu dotknutej osobe, je nevyhnutné, aby išlo o zásah do práva fyzickej osoby na ochranu osobnosti a zároveň, aby bol tento zásah neoprávnený. Rovnako nevyhnutné je, aby tento zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie osobnostných práv, t.j. aby nastala ujma fyzickej osobe vo sfére jej osobnostných práv práve v priamej súvislosti s týmto zásahom. Pokiaľ ide o nároky z ochrany osobnosti, ktoré môže dotknutá osoba uplatniť, Občiansky zákonník vo svojom ustanovení § 13 upravuje, že fyzická osoba má právo domáhať sa toho, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie, pričom právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 je vo vzťahu k nárokom podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka subsidiárnym právom, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že intenzita zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu musí byť pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch takého rozsahu, že nie sú postačujúce prostriedky ochrany osobnosti uvedené § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

13. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie neoprávnené smerujúce proti osobnej aj mravnej integrite fyzickej osoby, ktoré je objektívne spôsobilé nepriaznivo zasiahnuť niektorú zo zložiek osobnosti fyzickej osoby. Pre úspešné uplatnenie práva na

ochranu osobnosti nie je vyžadované vyvolanie konkrétnych následkov zásahu proti tomuto chránenému statku, ale postačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo aspoň ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 28 Cdo 662/2002).

14. Kolíziu práva na slobodu prejavu (zverejnenie predmetného článku žalovaným) s právom na ochranu osobnosti žalobcu, t. j. spôsobilosť zásahu predmetného článku do práv na ochranu osobnosti žalobcu je potrebné posúdiť z viacerých hľadísk, a to z hľadiska pravdivosti, vecnosti, objektívnosti a sledovaného cieľa. V tejto súvislosti na doplnenie je potrebné poukázať na rozhodnutie ESLP vo veci *Lingens v. Rakúsko* z 8. 7. 1986, v ktorom Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že ak ktokoľvek chce uverejniť o inej osobe informáciu difamačného (hanobiaceho) charakteru, nemožno jeho konanie považovať za rozumné, pokiaľ nepreukáže, že mal rozumné dôvody spoliehať sa na pravdivosť difamačnej informácie, ktorú šíril, a pokiaľ nepreukáže, že podnikol dostupné kroky na overenie pravdivosti takejto informácie, a to v miere a intenzite, v ktorej mu bolo overenie informácie prístupné, a konečne, pokiaľ nepreukáže, že sám nemal dôvod neveriť, že difamačná informácia je pravdivá.

15. V kontexte uvedeného nebolo preukázané, že by tvrdenia žalovaného uvedené v predmetnom článku, týkajúce sa okrem iného páchania trestnej činnosti zo strany žalobcu, boli pravdivé, pričom naopak bolo preukázané, že informácie zverejnené v článku žalovaného majú difamačný charakter. Pri skúmaní spôsobilosti predmetného článku žalovaného zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti žalobcu bolo potrebné dôsledne rozlišovať skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia či ľudskej dôstojnosti. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010, sp. zn. 4 Cdo 149/2009).

16. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010, sp. zn. 4 Cdo 149/2009, na ktorý odvolací súd poukázal aj vyššie, je potrebné na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok posudzovať tak, že tento vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná, a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, pričom uvedené znamená, že primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie, či zneuctenie danej osoby. Hodnotiaci úsudok žalovaného, že žalobca navštevoval majiteľov obrazov, od ktorých si zapožičal obraz za účelom expertízy znalcom, pričom následne bol obraz daný do rúk falzifikátora, ktorý z obrazu vytvoril nerozoznateľnú kópiu a majiteľom sa vrátil falzifikát, podľa názoru odvolacieho súdu vychádzal z premisy skutkových tvrdení, ktorých pravdivosť nebola v konaní overená a ani preukázaná. V zmysle uvedeného neobstojí námietka žalovaného, že informácie uvedené v článku sú pravdivé a môže ich potvrdiť svedok. Odvolací súd konštatuje, že v zmysle ust. § 149 CSP, skutkové zistenia súdu sú v zásade limitované tým, čo strany sporu tvrdia a súd nie je oprávnený vykonať dôkaz, ktorý strany sporu nenavrhl. Úspech v spore závisí od včasnej a správnej procesnej aktivity strany sporu. V rámci dokazovania platí zásada, že strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia. To znamená, že ak chcel žalovaný vyvrátiť žalobcom tvrdené skutočnosti, musel svoje tvrdenia preukázať predložením dôkazov alebo navrhnúť vykonanie dôkazu na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný v rámci konania a v odvolaní opakovane len uvádzal, že svoje skutkové tvrdenia, a to páchanie trestnej činnosti zo strany žalobcu, dokáže preukázať výpoveďou svedka, pričom žalovaný v konaní ani raz v tomto smere nenavrhol, aby súd prvej inštancie vykonal ním navrhnutý dôkaz výsluchom svedka a ani neuviedol, o akého svedka ide. Žalovaný namietané označenie svedka v trestnom oznámení zo dňa 28.06.2015, ako aj v iných listinách predložených žalovaným nie je možné v zmysle ustanovení CSP považovať za návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil všetky potrebné dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, zároveň prihliadol na všetko, čo vyšlo v rámci konania najavo a taktiež náležite odôvodnil, ktoré dôkazy nevyhodnotil a z akého dôvodu.

17. Formu, akú zvolil žalovaný, t. j. zverejnenie článku na internetovej stránke necenzurovane.net, je možné stotožniť s formou spôsobujúcou masívne šírenie informácie aj pre nezainteresované subjekty. Podanie informácií žalovaným prostredníctvom uvedenej webovej stránky malo za cieľ difamáciu žalobcu. Hodnotiaci úsudok žalovaného, preto v danom prípade bol záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky odvodiť. Skutočnosť, že žalobca mal spáchať trestný čin, ktorý bol detailne popísaný v zverejnenom článku žalovaného na internetovej stránke necenzurovane.net, nebola preukázaná, nakoľko žalobca nebol v zmysle dotknutého skutku trestne stíhaný, resp. nebol právoplatne odsúdený. V kontexte žalovaným získaných informácií, ktoré mal údajne od neznámeho svedka, bolo potrebné posúdiť hodnotiaci úsudok žalovaného, že žalobca sa podieľal na páchaní trestnej činnosti vo forme “zapožičania si obrazov za účelom expertízy, následného vytvorenia kópie obrazu a vrátenia falzifikátu majiteľovi obrazu“, ako hodnotiaci úsudok, ktorý bol spôsobilý zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti žalobcu. Internetová stránka necenzurovane.net, kde žalovaný zverejnil článok o žalobcovi, možno považovať za stránku s vysokou sledovanosťou a všeobecne známou medzi širokým okruhom obyvateľstva. Preto aj v tomto smere je potrebné vychádzať z toho, že intenzita zásahu článku zverejneného žalovaným na spomínanej stránke bola o to väčšia a dosiahla taký difamujúci charakter žalobcu v očiach spoluobyvateľov, ktorý je spôsobilý vyvolať ujmu vo sfére práv žalobcu, pričom v predmetnom konaní bolo aj preukázané, že článok zverejnený žalovaným sa s veľkou intenzitou negatívne premietol do pracovného, spoločenského a aj osobného (rodinného) života žalobcu. Na potvrdenie správnosti skutkových záverov odvolací súd dopĺňa, že zverejnenie článku žalovaného dňa 26.03.2015 na internetovej stránke necenzurovane.net, že určitá osoba sa dopustila trestného činu, alebo v tomto smere existuje dôvodné podozrenie, má bez ohľadu na to, či ho učiní štátny orgán alebo ktokoľvek iný vždy potenciál zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti a to predovšetkým pokiaľ ide o jej právo na osobnú česť, dobrú povesť a ochranu mena. Ak je o niekom povedané, že spáchal trestný čin, je tým mienené, že sa dopustil protiprávneho, spoločensky škodlivého konania, ktoré nie je zo strany väčšiny spoločnosti akceptovateľné alebo je dokonca považované za zavrženiahodné.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že predmetný článok žalovaného zasiahol do práv na ochranu osobnosti žalobcu, a to predovšetkým v intenzite potrebnej na aplikáciu morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj v intenzite potrebnej na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá je tiež predmetom odvolacieho konania. Pokiaľ žalovaný namietal nevykonateľnosť napadnutého rozsudku vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zverejniť na stránke necenzurovane.net ospravedlnenie žalobcovi, uvedená námietka nebola dôvodná. Tento výrok napadnutého rozsudku je vykonateľný, nakoľko aj napriek skutočnosti, že žalovaný nie je prevádzkovateľom stránky necenzurovane.net, bol to práve žalovaný, ktorý na predmetnej stránke zverejnil difamujúci článok o žalobcovi, ktorý má nárok na morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia zo strany žalovaného. Tento výrok je vykonateľný aj z toho hľadiska, že obsahuje presné znenie ospravedlnenia a aj miesto jeho zverejnenia.

19. Žalobcovi okrem nároku na morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia patrí aj nárok na finančné zadosťučinenie. Rozhodovanie súdu o výške tejto peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy zákon ponecháva na voľnú úvahu súdu, ktorá však nemôže byť svojvoľnou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť na dve hľadiská, a to na závažnosť vzniknutej ujmy a tiež na okolnosť, za ktorých k porušeniu došlo (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 689/2014). Určenie výške peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Cdo 66/2018, požiadavku spravodlivosti je potrebné vnímať ako požiadavku nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Preto určujúcimi parametrami spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti (aby bol dosiahnutý účel kompenzácie) a proporcionalita (výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a nesmie pôsobiť na škodcu likvidačne). Súd prvej inštancie správne konštatoval, že došlo k zásahu do práv na ochrany osobnosti žalobcu v takom rozsahu, že priznal žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur, ktorá je dostatočne primeraná a zohľadňuje intenzitu difamačných tvrdení žalovaného v článku, ktoré sa negatívne premietli do všetkých oblastí života žalobcu.

20. Neobstoja ani odvolacie námietky žalovaného, že súd prvej inštancie v odôvodnení neuviedol skutočnosti týkajúce sa zrušenia jeho skoršieho rozsudku pre zmeškanie a že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s dôvodmi na prerušenie konania. Súdu prvej inštancie nevyplýva zo žiadneho zákonného

znenia povinnosť zaoberať sa v rozhodnutí svojim skorším a odvolacím súdom zrušeným rozhodnutím a to i s poukazom na to, že toto skoršie rozhodnutie je právoplatné a súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím už nerozhodoval znovu rozsudkom pre zmeškanie, ale vo veci nariadil pojednávanie za účelom dokazovania, zistenia skutkového stavu, pričom podľa skutkových tvrdení strán sporu a na základe výsledkov z vykonaného dokazovania rozhodol vo veci. Súd prvej inštancie rozhodol o návrhoch žalovaného na prerušenie konania, pričom tieto rozhodnutia sú právoplatné a nie sú predmetom tohto odvolacieho konania.

21. Taktiež nebola dôvodná námietka žalovaného, ktorá sa týkala nedoručenia uznesenia o skončení dokazovania. V zmysle ustanovenia § 235 CSP skutočnosť, že došlo k vyhláseniu uznesenia, sa protokolárne zachytí v zápisnici z pojednávania, pričom nie každé uznesenie sa vyhotovuje vo forme samostatnej listiny. Za určitých okolností môže byť uznesenie poňaté do zápisnice. Pokiaľ uznesenie nie je obsahom zápisnice, súd ho vyhotoví vo forme samostatnej listiny. Predpokladom na doručenie uznesenia je jeho písomné vyhotovenie, ale nie každé uznesenie, ktoré sa písomne vyhotovuje, musí byť vyhlásené. Taktiež nie každé uznesenie, ktoré sa písomne vyhotovuje, musí súd aj doručiť. Okruh uznesení, ktoré sa doručujú, a to s ohľadom na ich povahu, sú uznesenia, proti ktorým je prípustné odvolanie, uznesenia, pri ktorých je to pre vedenie konania potrebné, a uznesenia, ktorými sa v konaní ukladá nejaká povinnosť. Písomné vyhotovenie uznesenia sa doručuje iba v týchto troch prípadoch, ale uznesenie, ktorým súd na pojednávaní vyhlásil dokazovanie za skončené nepatrí medzi tieto uznesenia a postačuje len, ak sú obsahom zápisnice. Preto súd prvej inštancie nemal povinnosť doručiť žalovanému uznesenie, ktorým bolo skončené dokazovanie.

22. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcu obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005).

23. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zverejniť na internetovej stránke ospravedlnenie žalobcovi, o povinnosti žalovaného zabezpečiť odstránenie článku zo dňa 26.03.2015, o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5.000 eur, spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.